

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Cdo/29/2019
Identifikačné číslo spisu:	5816201298
Dátum vydania rozhodnutia:	30.04.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Vladík
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:5816201298.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu Z., bývajúceho v X., zastúpeného JUDr. Miroslavom Bachyncom, advokátom so sídlom Podbiel č. 177, proti žalovanej Základnej škole s materskou školou Habovka, Habovka 50, zastúpenej JANČI & Partners s.r.o., so sídlom v Liptovskom Mikuláši, Belopotockého 2, o určenie, že okamžité zrušenie pracovného pomeru je neplatné, vedenom na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 10 Cpr 2/2016, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 21. júna 2018, sp. zn. 10 CoPr 10/2017, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaná nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Žiline (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 21. júna 2018, sp. zn. 10 CoPr 10/2017 zmenil rozsudok Okresného súdu Námestovo (ďalej len „súd prvej inštancie“) zo 14. júna 2017 č. k. 10 Cpr 2/2016-119 tak, že žalobu o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru zamietol.

2. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie, ktoré odôvodnil tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v § 420 písm. f/ zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci, keďže pri jej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu v zmysle § 421 ods. 1 písm. a/ CSP.

3. Žalovaná vo svojom písomnom vyjadrení k dovolaniu navrhla dovolaciemu súdu dovolanie žalobcu odmietnuť, nakoľko nie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací [§ 35 CSP] po preskúmaní procesných podmienok prípustnosti dovolania dospel k záveru, že dovolanie je potrebné pre procesnú neprípustnosť odmietnuť.

5. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Jeho mimoriadnej povahe zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti, ktorá vymedzuje podmienky, za ktorých môže byť výnimočne prelomená záväznosť už právoplatného rozhodnutia a ktorú je potrebné vzhľadom na narušenie princípu právnej istoty strán, o ktorých veci sa už právoplatne rozhodlo, vykladať reštriktívne (rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo 59/2017, sp. zn. 5 Cdo 145/2016, sp. zn. 8 Cdo 107/2017). Ak by najvyšší súd bez ohľadu na neprípustnosť dovolania pristúpil k posúdeniu vecnej správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu, porušil by základné právo na súdnu ochranu toho, kto stojí na opačnej procesnej strane (rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo 144/2017, sp. zn. 1 Cdo 137/2016 a tiež rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 172/03).

6. Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky prípustnosti dovolania patrí do výlučnej právomoci odvolacieho súdu.

7. Podľa § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymedzené v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

8. Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

9. Podľa § 420 písm. f/ CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

10. Porušenie práva dovolateľa na spravodlivý proces malo spočívať v tom, že odvolací súd v rozpore s § 384 ods. 1 CSP v spojení s § 385 ods. 1 CSP nenariadil pojednávanie za účelom zopakovania alebo doplnenia dôkazov napriek tomu, že mal za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Súd prvej inštancie totiž vyhodnotil konanie žalobcu, ktorého sa dopustil na hodine telesnej výchovy ako menej závažné konanie. Odvolací súd naopak konanie žalobcu vyhodnotil ako napadnutie a použitie telesného trestu, čím závažne porušil pracovnú disciplínu, v dôsledku ktorého došlo k platnému okamžitému skončeniu pracovného pomeru.

11. Podľa názoru vec prejednávajúceho senátu najvyššieho súdu konanie vadou podľa § 420 písm. f/ CSP postihnuté nebolo. Dovolateľ podľa obsahu dovolania v skutočnosti namietal spôsob hodnotenia dôkazov odvolacím súdom, ktorý na podklade rovnakých skutkových zistení ako súd prvej inštancie dospel k inému právnemu posúdeniu veci. Podľa súdu prvej inštancie nemožno konanie žalobcu hodnotiť ako konanie, ktoré by zakladalo závažné porušenie pracovnej disciplíny a bolo by dôvodom pre okamžité skončenie pracovného pomeru. Odvolací súd naopak konanie žalobcu vyhodnotil ako fyzické napadnutie žiaka zakladajúce závažné porušenie pracovnej disciplíny, odôvodňujúce okamžité skončenie pracovného pomeru. (§ 68 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce).

12. Dovolací súd v tejto súvislosti uvádza, že ak by sa odvolací súd odchýlil od skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez toho, aby rešpektoval povinnosť opakovania alebo doplnenia dokazovania, zasiahol by do ústavne zaručeného práva účastníka konania na súdnu ochranu podľa č. 46 ods. 1 Ústavy SR, do obsahu ktorého patrí aj to, že odvolací súd sa môže odchýliť od skutkového stavu zisteného prvoinštančným súdom len po doplnení alebo opakovaní dokazovania, ktorého výsledky oprávnenému súdu umožnia vlastné, prípadne aj odlišné hodnotenie dôkazov. Iná situácia je však v prípade, že vyhodnotenie dôkazov prvoinštančným súdom je zrejme po právnej stránke nesprávne. V tomto prípade bude môcť odvolací súd zaujať vo veci správne hodnotiace stanovisko, aj keď dôkazy znova nevykoná (zmena právnej kvalifikácie), pravdaže za predpokladu rešpektovania ustanovenia § 382 CSP.

13. Súčasťou práva na spravodlivý súdny proces nie je právo procesnej strany vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

14. Keďže prelomenie stavu právnej istoty nastolenej právoplatnosťou rozhodnutia odvolacieho súdu konštatovaním prípustnosti dovolania v danom prípade do úvahy neprichádza, najvyšší súd dovolanie podľa § 420 písm. f/ CSP pre jeho procesnú neprípustnosť odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP a pristúpil k preskúmaniu ďalšieho dovolacieho dôvodu spočívajúceho v namietanom nesprávnom právnom posúdení veci v zmysle § 421 ods. 1 písm. a/ CSP, keďže podľa uznesenia najvyššieho súdu z 21. marca 2018 sp. zn. 1 VCdo 1/2018 kumulácia dovolacích dôvodov podľa § 420 CSP a § 421 CSP je prípustná.

15. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

16. Dovolanie prípustné podľa § 421 ods. 1 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 CSP ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 CSP ods. 2 CSP).

17. Podľa § 421 ods. 1 písm. a/ CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu.

18. Aby určitá otázka spĺňala kritérium prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 CSP, musí ísť predovšetkým o otázku zásadného právneho významu (nie o otázku skutkovú), hmotnoprávnej alebo procesnoprávnej povahy, od ktorej vyriešenia záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorá je v dovolaní vymedzená jasným, určitým, zrozumiteľným spôsobom, ktorý umožňuje posúdiť prípustnosť (prípadne aj dôvodnosť) dovolania.

19. Dovolací súd konštatuje, že v preskúmanom prípade dovolateľ nedefinoval právnu otázku, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorá mala byť odvolacím súdom nesprávne právne posúdená. Dovolateľ neuviedol ani príslušnú judikatúru odvolacieho súdu, od ktorej sa mal odvolací súd pri jej riešení odkloniť. Dovolací súd nemôže uskutočniť meritórny dovolací prieskum, hranice ktorého nie sú vymedzené. Sama polemika dovolateľa s právnymi názormi odvolacieho súdu, prosté spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia alebo kritika toho, ako odvolací súd pristupoval k riešeniu právnej otázky významovo nezodpovedajú predpokladom prípustnosti dovolania, ktoré sú definované v § 421 ods. 1 CSP v spojení s § 432 CSP.

20. Z týchto dôvodov dospel najvyšší súd k záveru, že dovolanie žalobcu nie je podľa § 421 ods. 1 písm. a/ CSP prípustné. Najvyšší súd preto jeho dovolanie odmietol podľa § 447 písm. f/ CSP.

21. V uznesení, ktorým bolo dovolanie odmietnuté nemusí dovolací súd rozhodnutie o trovách odvolacieho konania odôvodňovať (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

22. Toto uznesenie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.